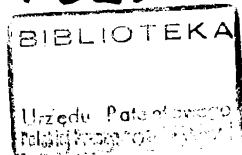

2
Warszawa, 10 kwietnia 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17897.

Kl. 14d, 17/00
17/00
Kl. 14 d.

M. F. Gutermuth
(Darmstadt, Niemcy)
i První brněnská strojírenská společnost
(Brno, Czechosłowacja).

Suwak pierścieniowy.

Zgłoszono 2 marca 1932 r.
Udzielono 30 stycznia 1933 r.
Pierwszeństwo: 5 marca 1931 r. (Czechosłowacja).

W znanych dotychczas stawidłach suwakowych, narząd rozdzielczy do pary umieszczony jest w stałej osłonie, otaczającej suwak i połączony jest z tym ostatnim na jego zewnętrznym obwodzie, a mianowicie w miejscu, w którym otwór narządu rozdzielczego posiada najmniejszy przekrój poprzeczny. W innych stawidłach tego rodzaju narząd ten znajduje się wewnątrz ruchomego suwaka. W pierwszym przypadku, z powodu stosunkowo małych wymiarów obwodu suwaka, powstają w narządzie rozdzielczym, w miejscu dopływowym pary, stosunkowo wielkie szczeliny, podczas gdy drugi rodzaj stawideł nadaje się jedynie przy suwakach o wielkich wy-

miarach, a więc do silników parowych o stosunkowo małej liczbie obrotów, ponieważ suwaki tego rodzaju posiadają skomplikowaną budowę i są zbyt ciężkie, aby się nadawały do stosowania wielkich szybkości.

Suwak, w wykonaniu według wynalazku, posiada kształt lekkiego pierścienia, otaczającego stały stożkowy narząd rozdzielczy, zaopatrzonego na zewnętrznej powierzchni w otwory dopływowe. Stawidło tego rodzaju jest lekkie, a skok suwaka jest tak mały, iż stawidło to może być stosowane przy wielkich liczbach obrotów silnika, przyczem przesuw suwaka odbywają się bez uderzeń.

Na rysunku uwidoczniiony jest przykład wykonania wynalazku.

Pierścieniowy suwak 1 połączony jest na stałe zapomocą ramion 2 z wrzecionem 9 i przesuwają się szczelnie wzdłuż zewnętrznej powierzchni narządu rozdzielczego 6, 7, którego zewnętrzna powierzchnia 3 zaopatrzona jest w otwór dopływowy 4 kanału 5. Najmniejszy wymiar prześwitu kanału znajduje się, najkorzystniej, poza miejscem dopływowym szczeliny, rozrządzonej przez suwak 1.

Narząd rozdzielczy składa się z dwóch współosiowych części 6, 7, tworzących kanał 5. Zewnętrzna część 6 posiada, poza kanałem 5, promieniowe żebra, na których osadzona jest piasta, podtrzymująca środkową część 7. Krawędzie kanału 5 na zewnętrznej powierzchni narządu są zaokrąglone, a kanał 5 rozszerza się stopniowo od wlotowego otworu 4 aż do wylotu, zmieniając stopniowo swój promieniowy kierunek na kierunek osiowy względem narządu rozdzielczego.

Ponieważ najmniejszy przekrój poprzeczny znajduje się poza zewnętrzną powierzchnią stałej części narządu, podczas gdy w dotychczasowych wykonaniach przekrój ten znajdował się poza zewnętrznym obwodem stałej osłony suwaka, więc przy tej samej ilości przepływającej pary szczeliny będą posiadały mniejsze wymiary w wykonaniu suwaka według wynalazku, a to dzięki większym wymiarom powierzch-

ni, na której przesuwają się suwaki, tak że skok tego ostatniego będzie również mniejszy. Ta okoliczność, jako też szybkie otwieranie małych szczelin umożliwia stosowanie suwaka w silnikach o bardzo wielkiej liczbie obrotów.

Przy narządach odpływowych wrzeciono 9 przeprowadzone jest wzdłuż poprzecz rozdzielnic 6, 7.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Suwak pierścieniowy, do którego wewnętrznej powierzchni przylega stały narząd rozdzielczy, znamieny tem, że kanał (4, 5), zamknięty zapomocą zupełnie odciążonego suwaka (1), przeprowadzony jest wewnątrz narządu rozdzielczego od otworu wlotowego przy suwaku prostopadłe lub pod pewnym kątem do osi suwaka, a następnie równoległe, lub w przybliżeniu równoległe, do tej osi.

2. Suwak według zastrz. 1, znamieny tem, że narząd rozdzielczy składa się z dwóch lub kilku części (6, 7), które tworzą wewnętrzne i zewnętrzne ścianki kanału przepływowego (4, 5).

M. F. Gutermuth.

První brněnská
strojírenská společnost.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

